

Joventut Atlètica Sabadell

BUTLLETÍ DIGITAL - N^o - 1

Sergio Ruiz (Campionat d'Espanya 2011 P.C. Sabadell)

- L'entrevista – Xavier Carrión
- L'època daurada de la J.A.S.
- Campionat del Món de Veterans (Jyvaskyla, FIN)
- Memòries olímpiques
- Campionat d'Espanya de clubs cadet a.II.
- Rècords absoluts pista coberta Sabadell
- Sergei Bubka a Sabadell 1992
- La J.A.S. al rànquing espanyol per clubs

Any 2012

 FUNDACIÓ DE
L'ESPORT SABADELLENC
Sabadell
ciutat esportiva

L'entrevista – Xavier Carrión

Entrevista a Xavier Carrión, component de l'equip 4x400 de pista coberta de la selecció espanyola pel Campionat del Món celebrat a Estambul.

Nom i cognom: Xavier Carrión Pla

- Lloc i data de naixement:
04/06/1991 Sabadell
- Profesió, o encara estàs estudiant?

Ara mateix estic estudiant tercer curs de ciències de l'activitat física i l'esport a Barcelona i porto un grup d'infants a la J.A.S.

- Currículum en el 400m tanques i campionats més importants:

- Campionats d'Espanya assolits en 400 metres tanques als anys:
  - ✓ 2011 (Promesa)
  - ✓ 2010-2009 (Junior)
  - ✓ 2008-2007 (Juvenil)
- ✓ Internacional amb el 400 metres tanques:
  - ✓ 7è al Campionat d'Europa Junior 2009 (sent de primer any)
  - ✓ 13ena posició al mundial Junior 2010
  - ✓ Semifinalista al Campionat d'Europa sub-23
  - ✓ 5è al Campionat Absolut del Món amb l'equip espanyol de 4x400
- Has estat en algun club que no hagi sigut la JAS?
-

Vaig començar amb 5 anys a la J.A.S, ara tinc 20, i en cap moment he volgut abandonar el club i no tinc pensat fer-ho. Aquí se'm tracta perfectament i tinc uns companys únics que no vull perdre.

- Per què vas triar atletisme i no qualsevol esport?

La meva germana feia atletisme i quan l'anàvem a buscar, a mi, com era encara molt petit, em deixaven córrer per la pista solet, al veure que no parava quiet els meus pares van decidir apuntar-me. Des d'aquell dia aquesta és la meva passió.

- Si no fos atletisme què creus que hauries fet?

Suposo que futbol o bàsquet, que és el que tenim més a mà, encara que mai vaig plantejar-me quin esport volia fer, crec que no m'he equivocat d'esport.

- Xavi , parlan's del mundial. Com t'assabentes que t'han seleccionat pel mundial?

Just al acabar el campionat d'Espanya absolut a Sabadell, on vaig quedar 4rt, el seleccionador se'm va acostar i m'ho va dir...La primera en saber-ho va ser la meva mare, que estava amb mi i la vaig abraçar ben fort.

- El primer que et va passar pel cap:

No m'ho creia. En cap moment tenia com a objectiu intentar anar al mundial encara que fos el relleu, i em va agafar per sorpresa (molt grata, és clar). Poc a poc anava assimilant-ho i una sensació de felicitat em recorria tot el cos, tantes hores dedicades a l'entrenament, tant sacrifici durant l'any donaven una petita recompensa que per a mi és tot esportivament parlant.

- Lògicament la família, amics propers, l'entrenadora, molts emocionats, com t'ho prens?

Millor del que em pensava, vaig sentir molt bé quant tothom em felicitava per la fita aconseguida, és molt gratificant que la gent apreciï el treball que realitzes...

- Vas modificar els entrenaments per aquesta data?

Sí, la idea, després de l'estatal absolut, era descansar una setmaneta, però aquest fet va fer que durant les setmanes prèvies seguis entrenant molt fort per poder arribar a tope el dia de la cursa.

- Arribes a la concentració, quin ambient es respirava?

La majoria dels atletes són professionals i ja tenen experiència, per ser una competició important els ànims estaven molt tranquils i relaxats.

- La sensació d'estar al costat de gent que ha participat en una pila de mundials i que són història viva de l'atletisme espanyol?

A molts d'ells de petit, i no tan petit, els seguia per la tele i volia ser com ells, trobar-te al seu costat i compartir uns dies al seu costat va ser una mica estrany al principi, però gràcies a això he conegut a grans atletes i persones.

- Arribes a Estambul, objectiu de l'equip?

Com sempre, donar el màxim de cadascú, independentment del resultat.

- Quina posta et donen?

Ja m'havien dit que probablement correria en l'última posta, quan va ser oficial al principi vaig rebre-ho amb nerviosisme, però després amb honor, doncs ser l'últim rellevista de la selecció comporta molta responsabilitat i vaig estar molt content que confiessin en mi.

- A la sèrie, E.E.U.U , Bahames etc.. , com ho veies?

Difícil, molt difícil.... , però estàvem molt motivats, no teníem res a perdre i molt a guanyar.

- Bahames renuncia, canvia l'ànim de l'equip?, es veu la classificació més fàcil per la final?

Vaig sorprendre'm, quan vam saber-ho, va ser com si nosaltres mateixos ens convencéssim que era possible, que era el moment d'aprofitar la magnífica ocasió que se'ns acabava de presentar.

- Moments abans de començar a escalfar ets conscient de disputaràs la semi d'un mundial o una cursa més?

Com ja tinc certa experiència internacional vaig intentar estar concentrat i no deixar-me vèncer per la por d'un campionat del món. Tot i que està clar que no era una carrera més, estava tranquil i amb moltes ganes.

- Què senties, com veies l'ambient, hauries d'estar a 10.000 revolucions?

Un ambient de professionalitat envoltava la pista d'escalfament i això espanta una mica, tot i que les ganes de sortir i córrer estaven allà i van poder amb la por.

- Surts a pista, què veus?, què et ve al cap?, què sents?

Veig un estadi ple de gent cridant, encara no havia vist la pista en directe i em vaig quedar una mica bocabadat de l'impressionant instal·lació.

- Comença la cursa, com la vas viure?

Quant van donar el tret de sortida, van entrar els nervis, cada vegada en tenia més, doncs veia que estàvem en segona posició amb un avantatge còmode i la responsabilitat em recorria el cap..., llavors l'última posta m'ha arribat, agafo el testimoni....

- M'estic posant jo nerviós! Segueix explicant!

Ja no pensava en res, només en córrer al màxim. Per culpa d'això vaig sortir un pèl ràpid, i a falta de 100 metres vaig començar a notar com les cames deien prou, en aquell moment tenia por que m'agafessin per darrere... vaig apretar les dents i a patir fins al final...

CLASSIFICATS PER LA FINAL DEL MÓN DE 4X400!!

- Va ser una cosa increïble!, què va passar?, quina emoció s'experimenta?, quin efecte va tindre per l'equip?

Només creuar la meta vaig caure'm exhaust a terra. Sabia que havíem passat i vaig tenir una sensació de descans. Com que estava molt molt cansat fins als 40 minuts d'acabar la cursa no vaig començar a donar-me compte que estàvem a la final.

- En la final estàs representant un país, estàs en la final del món, quin impressió tens del moment?

Vaig començar a riure... estava feliç, molt feliç. No sabia ni que pensar.

- I algun pressentiment, creença per la cursa?

Sabia que no quedaríem últims

- Comença la cursa!. En la primera posta arribeu a anar 2n, darrera dels E.E.U.U.

Estava més nerviós encara, era una final del mundial, molta qualitat a la pista, era el dia per sortir a la pista i gaudir del moment, anàvem molt bé però poc a poc les coses es posaven al seu lloc...

- En l'última posta a Polònia se li cau el testimoni, què vas veure, què va passar?

Vaig veure que un relleu sortia disparat cap a terra i que un atleta parava. Només pensava a esquivar-lo i seguir la meua cursa. Encara que tenia por que m'avances vaig estar molt centrat tota l'estona.

Al final entrem 5ens, una bona cursa, neta per a nosaltres i el somni de córrer una final mundial estava fet... Fins que van informar-nos que EEUU estava desqualificat.

- Llavors 4rs del món!!!. Quin ambient es respirava?. En algun cas havíeu pensat quedar 4rts?

Vam començar a riure i a abraçar-nos, 4rts del món era espectacular...., fins que al final van requalificar-los i varem tornar a ser 5ens, encara que igual de satisfets.

- Llavors una experiència única però que segur que es repetirà

La meua idea de moment no és anar a campionats importants, sinó seguir creixent com a atleta i com a persona juntament amb els meus companys i la meua entrenadora, la Natàlia. Un cop et marques i tens clar aquest objectiu el que hagi de

venir vindrà, tot i que jo posaré totes les ganys possibles per repetir-ho i millorar-ho, encara és d'hora per treure conclusions.

Finalment, m'agradaria fer una menció especial al meu grup d'entrenament, on aquest any m'he adonat més que mai que sense ells i tots els bons moments que m'estan donant, tot això potser no hagués estat possible.

García – Carrión – Testa - Ujakpor

Aitor Rodríguez

L'època daurada de la J.A.S.

Enguany fa 90 anys del naixement de la Joventut Atlètica Sabadell, entitat fundada com a Joventut Excursionista Pensament, i en fa 50 de la inauguració de les pistes d'atletisme, actual Estadi Municipal d'Atletisme Josep Molins. En motiu d'aquesta doble efemèride, Ricard Rof i Pere Melero han publicat **1992-2010. Història del club des del Jocs Olímpics fins els Campionats d'Europa.**, la continuació d'aquella "Història de l'atletisme a Sabadell: 1914-1991", escrit pels mateixos autors. Massa temps per tants esdeveniments en aquestes últimes dues dècades. En veritat, el llibre

publicat és un doble llibre, ja que s'inclou **Cros de Sant Sebastià. Sabadell 2001-2011**, escrit per Josep Maria Antentas. El llibre va ser presentat el 18 de novembre l'Hotel Urpí de Sabadell amb la presència dels tres autors davant d'una cinquantena de persones.

L'acte va comptar amb la presència de Romà Cuyàs, president de la Federació Catalana d'Atletisme, Josep Molins, president de l'entitat, i Josep Ayuso, regidor d'Esports de l'Ajuntament de Sabadell.

Ricard Rof va ser el que va obrir l'acte presentant la resta de companys i amb molt orgull i joia va llegir la presentació del llibre, "a la pàgina 15", i va agrair a Andreu Llovera, expresident

de l'entitat i que va confiar en ell incloent-lo a la seva junta quan Rof tenia 17 anys, a Josep Maria Piedrafita, ex regidor d'Esports, a Joaquim Fité, ex cap d'esports del Diari Sabadell, present a l'acte, a qui Rof va agrair poder haver escrit els articles d'atletisme al rotatiu local, i als altres dos autors per la seva col·laboració.

Pere Melero va destacar la manera distinta de ser dels altres dos autors, un d'ells per la seva seriositat, ordre, constància i esforç, que "et pot arribar a explicar una idea deu cops per convenç-se't", i l'altre per ser capaç d'escoltar les primeres paraules d'una idea, tallar-te i explicar-te tres anècdotes enllaçades sense lògica entre elles, acabar i preguntar-te, "és això el que em volies dir?".

Per acabar, **Josep Maria Antentas**, molt més breu de l'habitual, va agrair als altres dos autors poder participar en aquest projecte.

A continuació, **Josep Molins** va fer un discurs a l'estil Josep Molins, enumerant i explicant les activitats atlètiques de les properes dues setmanes.

Romà Cuyàs va parlar de “època daurada de la Joventut Atlètica Sabadell”, va destacar que l'entitat com a pioners de molts aspectes de l'atletisme d'aquest país, com ser el primer club atlètic que tenia pàgina web, abans que la mateixa Real Federació Española de Atletismo, o que va ser la primera entitat que va organitzar a nivell europeu la prova de 3000 metres obstacles femenins. Va dir Cuyàs que era un orgull poder estar una vegada més en una presentació d'un llibre sobre l'atletisme sabadellenc, d'aquesta manera s'unien les dues seves passions, els llibres i l'atletisme. Ja havia estat a la presentació del primer llibre publicat per Rof i Melero i a la presentació del primer llibre publicat per Antentas. Va demanar al regidor d'Esports que si l'Estadi Municipal d'Atletisme porta el nom de Josep Molins, la pista coberta hauria de dur el nom de Manuel Bustos, actual alcalde, per la seva lluita per aquestes instal·lacions. Per finalitzar l'acte, Josep Ayuso va elogiar la tasca de l'entitat a Sabadell, va explicar com es va poder posar el nom de Josep Molins a les pistes d'atletisme (la primera condició per nomenar un carrer, plaça o lloc és que aquest estigui mort), i va recordar la celebració el proper febrer del Campionat d'Espanya d'Absolut en pista coberta. Finalment, va concloure que “vosaltres sou la història de Sabadell!”

El llibre, de 90 pàgines, finançat pels autors, a diferència dels altres que havien estat finançats per Olimpíada Cultural i l'Obra Social de Caixa Sabadell, té un format més de revista que de llibre però és molt ric en fotografies i en el resum dels moments més destacats de cada any.

Josep Mª Antentas – Ricard Rof -Pere Melero

Crònica d'Enric Lozano

Campionat del Món de Veterans (Jyvaskyla, FIN).

La ciutat finlandesa de Jyvaskyla va acollir el 5è Campionat del Món de veterans de pista coberta (3/8 abril). Sindelfingen, GER (2004), Linz, AUT (2006), Clermont-Ferrand, FRA (2008) Kamloops, CAN (2010), han estat les seus precedents. Ciutat de 132.000 habitants, es troba a quasi 300 kilòmetres al nord de la capital, Helsinki. Té els drets com a ciutat des de l'any 1837, és a dir, just fa 175 anys.

Hippos Hall. Sortida d'una cursa de 60 metres (recta annexa lateral)

El pavelló on s'ha disputat les proves "indoor" és el Hippos Hall. Consta d'una pista de 4 carrers i una recta central de 9 carrers pel lateral, just a la recta oposada a les grades, el que dificultava la visió amb claredat de les curses de velocitat. La pista totalment plana, però segons requeriments de la prova, el peralt s'ajustava els graus a voluntat mitjançant sistema hidràulic. L'anella del carrer 4 no disposava de cap tipus de protecció (barana), amb el conseqüent perill de sortir de carril i caure al buit (mig metre) en cas de desequilibrar-se l'atleta. La zona d'escalfament (warm-up) constava d'una recta d'uns 50 metres (x 5 d'ample) amb un annex per fer els exercicis d'estiraments a on era obligat descalçar-se, doncs el paviment era un tatami (especial per esports d'arts marciais: judo/karate).

Mentre que la cambra de requeriments (call rom) era tan petita que no cabien suficients cadires per seure tots els atletes (els últims en arribar havien d'estar drets). Malgrat aquestos inconvenients, Jyvaskyla fou escollida seu en l'Assemblea de la WMA (World Master Athletics) en el transcurs del mundial fet a Lahti, FIN (2009) al ser l'única candidatura presentada.

Hippo Hall. Arribada d'una cursa de 60 metres (recta annexa lateral)

Les proves de llançaments es van dur a terme a l'Estadi Atlètic d'Harju, el cros en mig del bosc al voltant de l'estadi, la marxa just al costat del port i la mitja maratón rodejant el llac gelat de Jyvaskyla. Neu i gel era present per tot arreu. Les sabatilles de claus eren imprescindibles per la cursa de cros, mentre que per les curses de ruta, una màquina especial va condicionar el terreny (arrancant el gel) el dia abans de la cursa per evitar rrelliscades perilloses i desagradables als corredors.

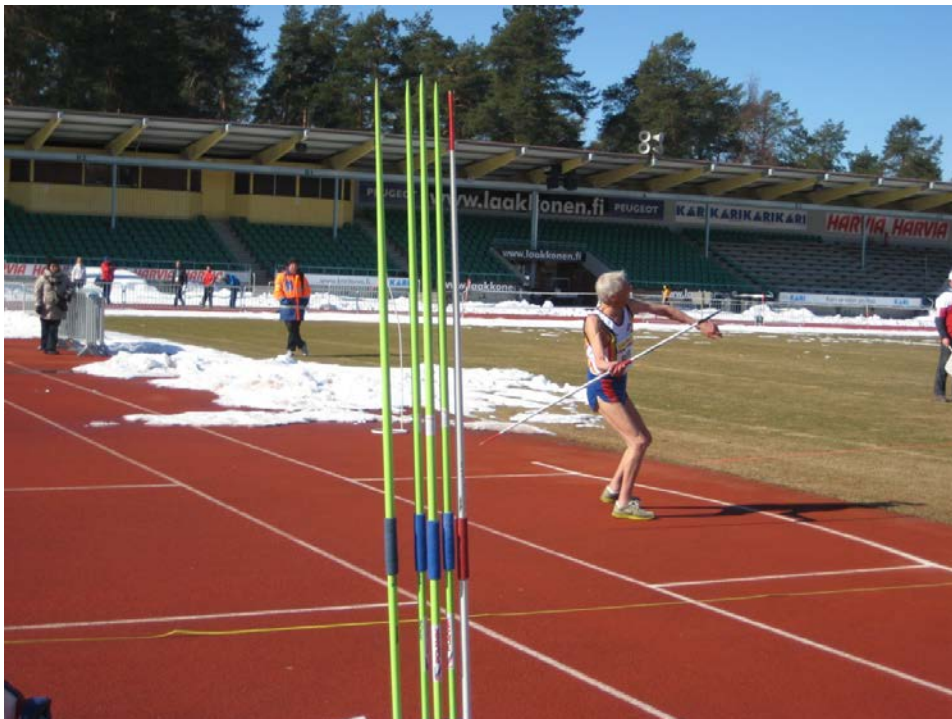
L'experiència per arribar als respectius llocs de la competició no l'havia viscut mai: abrigat fins a les celles per protegir-me del fred (rarament es superava els zero graus) i calçat amb botes, ideal per caminar sobre la neu (alguns atletes es van haver de comprar allà les botes...). I un cop a dins del Pavelló calia treure la disfressa d'esquimal, doncs la calefacció permetia estar en màniga curta.

En total hi van prendre part uns 2.500 atletes pertanyents a 63 països. La participació espanyola fou de 107 atletes (24 catalans). Sens dubte, l'actual crisi econòmica va influir, i el Campionat es va veure afectat amb una menor participació. La delegació espanyola va conquerir un total de 52 medalles (21 d'or), i en total es van batre 37 rècords del món i 5 d'Espanya.

Hippos Hall. Sortida d'una cursa de 200 metres (peralt al màxim i sense barana)

Una de les novetats de la competició fou que els tres de sortida eren fets mitjançant pistola elèctrica, això provocava un estalvi considerable de

Harju Stadium. El belga Emiel Pauwels (M90) llençant javelina (neu a les voreres)

cartutxos, però a la vegada, (i si un no està acostumat a aquest so) comportava una lleugera retenció als tacs de sortida al confondre el tir (més semblant a un fuet que a l'impacta del tir mecànic).

L'organització (excel·lent i amable en tot el Campionat), va recuperar l'hàbit d'oferir un servei de menjador per a totes hores a dins del Palau. Per un preu de 10 euros es podia gaudir d'un bufet complet i variat cada dia. A l'anterior mundial (Kamloops), i segons hem diuen companys que hi van anar, aquest servei no hi era, i l'únic existent eren unes hamburgueseries de la Universitat situada davant. Vaja, ideal per un esportista en plena competició....

Un altre de les coses que hem va sorprendre (de fet, ho veig observant en tots els campionats) es la implicació de certes seleccions a l'hora de presentar un equip de relleus. Enguany hem va sorprendre Finlàndia (l'equip amfitrió), presentant un equip a cada categoria des de M-85 (els homes) i des de W-75 (les dones). Un cop a pòdium (van assolir varies medalles): els 4 components lluint amb orgull la seva samarreta de "Suomi" (Finlàndia en finés), cantant l'himne, així com el públic local (dret). Això ho vaig comprovar "in situ", doncs vaig atrevir-me (i no ho digueu a ningú) a voler canviar la meua samarreta nacional per una d'un atleta finlandès. Sota el seu xandall (evidentment del país) dedueixo que llueix la seva samarreta... i després d'una petita conversa de cortesia li demano l'intercanvi. Accepta però pactem el lliurament després de la cerimònia protocol·lària de les curses de relleus (no s'acabava mai...)... ja que al ser atleta premiat no volia pujar a pòdium sense la seva samarreta ¡¡¡

Port. Prova de marxa en ruta al voltant del llac gelat (mateix escenari per la mitja maratón)

I no tot fou competició, passejades al voltant dels llacs gelats per “descarregar” la tensió acumulada al Palau (per la pròpia actuació d’un mateix i també per animar a la resta de companys de selecció...), foren força relaxants i fresquets. Inclús, la sensació de creuar a peu per sobre els llacs gelats difícilment trigaré en oblidar-la (el llac de Jyvaskyla te més de 500 metres de punta a punta). Experiència possible al observar el comportament dels propis nadius (si ells caminàvem per sobre el gel... nosaltres també!). Per uns moments hem vaig sentir com si fos Tintin en el fabulós àlbum d’Hergé (“Hem caminat damunt la Lluna”), només que canviant la lluna per un llac...

Les seues designades pels propers campionats son les següents (veure annex). Barcelona (Estadi Olímpic) i Sabadell (Pista Coberta de Catalunya), prudentment sabran esperar el moment oportú per acollir en un futur un campionat a l’aire lliure i de pista coberta (respectivament). Temps al temps....

El viatge de tornada vaig reflexionar molt contemplant aquesta possibilitat i gaudint recordant l’experiència viscuda a Jyvaskyla. Just al quiosc de l’estació de tren faig una ullada per veure si hi ha quelcom interessant pel trajecte en tren cap a Hèlsinki. Observo sorprès que es ven la versió espanyola de “Hola”... però no hem feia falta: el trajecte cap a la capital fou d’un paisatge increïble. Reflexionant i observant la bellesa del paisatge fou reconfortant. Inspiració ideal per escriure un article pel butlletí (per exemple). Dit i fet. I es aquí a on escric aquestes 4 ratlles....

Ricard Rof.

Grup d'atletes espanyols amb el representant de la IAAF : Mustafa El Abbadi (Sudan).

Campionats d'Europa (aire lliure) - Campionats del Món (aire lliure):

2012 Zittau, GER

2013 Porto Alegre, BRA

2014 Izmir, TUR

2015 Lió, FRA

2016 Perth, AUS

Campionats d'Europa (pista coberta) - Campionats del Món (pista coberta)

2013 San Sebastián, ESP

2014 Budapest, HUN

2015 Torun, POL

MEMÒRIES OLÍMPIQUES

Si Londres serà la seu dels propers Jocs Olímpics (la 30ena Olimpíada), la ciutat russa de Sochi serà la seu dels propers Jocs Olímpics d'Hivern a l'any 2014. Com a novetat d'aquests jocs, es que la disciplina de salt d'esquí femení debutarà en el calendari olímpic. I no només els jocs situaran a Sochi dins el mapa mundial, sinó que també a partir del mateix any també es disputarà el Gran Premi de Rússia de Fórmula-1. Sochi situada al Mar Negre i a pocs kilòmetres dels Balcans, ja va ser visitada per Josep Molins i Carme Valero a l'any 1975, és a dir, fa 36 anys, i arrel d'una invitació per participar al "meeting" internacional d'aquella ciutat. L'experiència fou positiva: Carme Valero bat el rècord d'Espanya dels 800 (2'06"0 / 29-5-1975) rebaixant en 3 dècimes la marca de la llegendària Belén Azpeitia. I això que la qualitat del tartà no era la més idònia, doncs, segons recorda en Pep, el tartà no era uniforme, sinó apedaçat com un mosaic.

GRAN PREMIO INTERNACIONAL
"PRAVDA"

Бег 800 м Женщины 29 мая 1975 г.
Sochi (URSS)

Ficha Records Actualización
P

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. Томова Лиляна	1946		Болгария		2.02,6			
2. Штула Сармира	1948		Рига,	СА	2.02,8	2		Лянпиньл Имант
3. Казачкова Тамара	1950	мс	РСФСР	Динамо	2.05,1	кмс		Петров В.И.
4. Провидохина Татьяна	1953	кмс	Ленинград	Спартак	2.05,2	кмс		Мальцев Н.А.
5. Валеро Кармен <i>Valero Carmen</i>	1955		Испания <i>Espanya</i>		2.06,0			
6. Пангелова Тамара	1943	МСМК	Киев	СА	2.06,1	кмс	И	Серенко В.А.
7. Мушта Надежда	1953	мс	Брянск	Труд	2.06,4	мс		Гноевой Б.А.
8. Дьяконова Валентина	1949	мс	Ленинград	Локомотив	2.07,3	мс		Эдемилер Э.Ф.
9. Мишкель Татьяна	1952	кмс	Свердловск	Труд	2.07,4			Махов М.
10. Сафина Юлия	1950	мс	УССР	Авангард	2.08,0	И		Подоплелов
11. Стыркина Светлана	1949	мс	Москва	Спартак	2.08,2	И		Ельянов Я.И.
12. Елизарова Татьяна	1951	кмс	Харьков	Спартак	2.08,2	И		Елизаров И.
13. Чичаева Валентина	1948	мс	Фрунзе	Бур-к	2.08,9	И		Борисов В.Ф.
14. Порывкина Елена	1953	кмс	Моск. обл.	Динамо	2.09,7		И	Гуськов Н.А.
15. Аверьянова Валентина	1950	кмс	Тадж. ССР	Хосилот	2.12,1	И		Паничкин Г.Д.
16. Пурвинская-те Лина	1955	мс	Вильнюс	Зальгирис	2.13,7	И		Кароблис П.
17. Свечихина Людмила	1952	мс	Москва	Зенит	2.23,6			Кялле У.Я.

El 17 d'Octubre de 1986 a Lausana (seu Comitè Olímpic Internacional) i en motiu de la 85ena sessió del COI, Barcelona és escollida per ser la seu de la 25ena Olimpíada (1992). Un total de 6 ciutats optaven als Jocs del 92: Amsterdam resulta eliminada en la primera votació i Birmingham a la 2^a. A la 3a i definitiva votació, Barcelona guanya al obtenir 47 vots, Paris 37, Brisbane 10 i Belgrad 5. Fou el 4rt cop que Barcelona volia els Jocs Olímpics i el 3er en que optava de manera formal a uns Jocs. En 1917, el llavors Alcalde de Barcelona, Manel Rius, sol·licita per carta al COI el desig d'organitzar la 7ena Olimpíada de 1920, és a dir, els primers jocs després de la 1ª Guerra Mundial. Tot i així, no fou suficient per ser nomenada candidata oficial pels primers jocs després de la postguerra, i només Amberes i Budapest van ser considerades candidates oficials (Amberes fou finalment l'escollida). En 1921 i en motiu de la 19ena sessió del COI, Amsterdam, Roma, Los Angeles, Praga, Barcelona i Paris, optaven als Jocs de 1924, concedits finalment a la capital francesa, degut a la forta influència del Baró Pierre de Coubertin, francès, creador del Comitè Olímpic i actual President. Al acabar el seu mandat, va reconèixer que l'elecció de Paris fou un cop d'Estat en tota la bellesa. Barcelona fou la seu de la 29ena Sessió del COI a l'abril de 1933. Alexandria, Berlín, Budapest, Buenos Aires, Colònia, Dublín, Frankfurt, Hèlsinki, Nuremberg, Roma i la pròpia Barcelona, opten als Jocs de 1936. Degut a la poca assistència de membres del Comitè, es decideix que els membres absents votin per correu des de casa seva. Un mes més tard, i a la seu del COI, es fa l'escrutini dels vots resultant escollida Berlín per 43 vots davant de Barcelona amb 16 i 8 vots més repartits entre les altres ciutats.

Arrel de la participació de Josep Molins als Jocs Olímpics de Roma (1960), es converteix en el primer

atleta sabadellenc en ser olímpic, fita a la qual, i fins aquell moment, només havien assolit 44 atletes espanyols (en realitat 41, doncs Félix Mendizabal, Joaquim Miquel i Diego Ordoñez, havien repetit participació olímpica). Espanya va comptar amb una presència de 13 homes en la selecció per la 17ena Olimpíada.

Fins llavors, només 14 atletes a Amberes'20, 13 a París'24, 10 a Amsterdam'28 i 7 a Londres'48, havia estat la participació nacional a uns Jocs Olímpics. Per cert, Molins fou 9è en la 2a eliminatòria dels 5.000 (14'31"2).

Carme Valero sí que va tenir el privilegi de ser la primera atleta olímpica espanyola al ser seleccionada per la 21ena Olimpíada (Montreal'76). Actual campiona del món de cros (èxit que repetiria a l'any següent) va competir en les eliminatòries de 800 (2'06"14 sent 6ena de la 1a sèrie) i de 1.500 (4'17"65 sent 8ena de la 3a sèrie) sense poder accedir a les semifinals (llavors el 3.000, prova oficial per les dones, encara no era distància olímpica), però amb la satisfacció de convertir-se en la 1a atleta espanyola en participar en uns Jocs Olímpics.

Fotos (Arxiu J.A.S.)

Per cert, l'històric moment es produeix el 23 de juliol de 1976 a les 16'50 hores, moment del tret de sortida a l'Estadi Olímpic de Montreal de la 1a eliminatòria dels 800 metres llisos. Per cert, la nova campiona olímpica a Montreal, la soviètica Tatiana Kazankina, fou derrotada per la Carme a l'hipòdrom de Chepstow (Gal·les) al guanyar el seu primer mundial de cros per casi 20 segons d'avantatge respecte a la futura campiona olímpica Montreal 4 mesos més tard. A l'any següent, la Carme revalidaria el seu títol mundial de cros i tornant a guanyar a una campiona olímpica: Liudmila Bragina (or en 1.500 a Munic'72).

I si la Carme Valero fou la 1a atleta olímpica espanyola, Montse Pujol hagués pogut ser la segona. I per només 3 dècimes va haver de posposar el somni olímpic .... 8 anys : de Moscú'80 fins Seul'88. La mínima de participació pels Jocs de Moscou estava fixada en 2'02"8, i la Montse va realitzar una marca de 2'03"1 al "meeting" d'Oslo, rebaixant en 1 segon just el rècord d'Espanya de Carme Valero fet al "meeting" de Zurich 4 anys abans, és a dir, el rècord d'Espanya passava d'una sabadellenca a un altre.

Finalment, la Federació no va seleccionar a cap atleta femenina pels Jocs, però la Montse va tenir la "recompensa" de participar al 1er Campionat del Món en pista de la història (reservat únicament per les dones i restringit a les proves dels 3.000 lllisos i 400 tanques, proves que no entrarien al calendari olímpic fins 1984). Hèlsinki, 3 anys més tard (1983), acolliria realment el 1er mundial de la història, i sorgit arrel dels boicots olímpics a Moscu'80 i Los Angeles'84 .... Però, anecdòticament, la ciutat holandesa de Sittard va acollir aquest peculiar mundial (16/18 agost 1980) just 15 dies després dels Jocs de Moscou.

Després de superar una eliminatòria prèvia, la Montse es va classificar per les semifinals dels 400 metres tanques. Un cop a la semifinal, arriba a l'última tanca tercera, però s'entrebanca i la passen la irlandesa Appeleby i la noruega Frederikson i només es 5ena (57"74), i a un sol lloc de la final que si aconsegueix la nòrdica al fer 30 centèsimes menys que la Montse.

Curiosament, l'altre atleta espanyola participant, la salmantina Rosa Colorado, també es 5ena en l'altre semifinal i també es queda fora de la gran final per un sol lloc. Finalment disputa la Final "B" d'aquest mundial : es 3a amb en temps de 58"38, es a dir, la 11a de la classificació final. El somni olímpic per la Montse va haver d'esperar fins a la 24ena Olimpíada (Seul'88), sent una de les 7 atletes espanyoles seleccionades. Abans, només Carme Valero a Montreal'76, i Teresa Rioné i Isabel Mozún a Los Angeles'84, havien estat olímpiques. Disputa les

eliminatòries dels 800 a quarts de 6 de la matinada (hora espanyola) just després de la desitjada final dels 100 per l'enfrontament entre Ben Johnson i Carl Lewis (56 hores després "Big Ben" protagonitzaria la farsa més desagradable de la història de l'olimpisme ...). Per cert, Pujol va córrer la 1a eliminatòria i sent 5a (2'03"73) sense accedir a les semifinals, fita que si va aconseguir la basca Maite Zúñiga, així com també classificar-se per la final (7a) sent la 1a finalista olímpica espanyola.

Montse Pujol (Seul'88)

Miguel Quesada, es l'altre sabadellenc en ser olímpic, i a més a més, en dues ocasions: Atenes'2004 i Pekin'2008. La seva disciplina, els 800 metres lllisos, es de les més exigents i més selectiva de cara a progressar i passar a la següent ronda, és a dir, disputar les series i classificar-se per les semifinals.

A Atenes, per exemple, en la seva millor participació olímpica, fou 3er de la seva sèrie (1'46"32) i a només 6 centèsimes del 2on, que li hagués donat el pas a les semifinals per llocs.

Al haver 9 series només es repescaven els 6 millors temps per completar les semifinals. Per cert, en la sèrie d'en Miquel, el guanyador fou el rus Yuriy Borzakovski, posteriorment, campió olímpic.

Semifinal 800 m.ll. (Atenes 2004)

Com a curiositat, afegir que el propi Quesada, juntament amb Carme Valero i Montse Pujol, son els únics sabadellencs en aparèixer en un Rànquing Mundial (dins els 40 millors llocs). La seva millor classificació en el Rànquing de la IAAF es la següent:

-	Carme Valero	1974	1500	4'11"61	17è món	14è europeu
-	Montse Pujol	1980	400 t	57"34	21è món	19è europeu
-	Miguel Quesada	2008	800	1'45"58	40è món	8è europeu

Molins, Valero, Pujol i Quesada, son els sabadellencs que han tingut el privilegi de ser olímpics, però d'altres, han tingut el somni a tocar, però bé per unes raons o altres, no ha estat possible complir el somni i quedar-se a les portes de la gloria. Com per exemple, Josep Romaguera, campió d'Espanya dels 400 tanques en 1956 i a qui, possiblement, el boicot espanyol als Jocs de Melbourne'56 li va impedir ser seleccionat. Antoni González, 18è en la Copa del Món de marxa amb

mínima olímpica inclosa per Seul'88, però no sent seleccionat al haver 3 corredors més amb millor marca i quedar fora de l'equip nacional per 1 sol lloc. Sílvia Delgado, campiona d'Espanya en salt de perxa en 1996, però la prova encara no estava inclosa dins el calendari olímpic pels Jocs d'Atlanta'96 (oficial a partir de Sidney'2000). O Beatriz Pascual, atleta de Viladecans i que en el seu 5è, i darrer any, amb llicència pel club, també va perdre el somni olímpic per una inoportuna lesió apareguda just a l'endemà de fer-se oficial la llista de la RFEA de la selecció pels Jocs d'Atenes'2004 i a tan sols 10 dies d'inici dels Jocs.

I dins d'aquesta selecta llista d'olímpics sabadellencs no ens hem d'oblidar a José Santos, primer atleta local en participar en uns Jocs Paralímpics. Atleta de la JAS, inclús en competicions de lliga a on aportava valuosos punts per l'equip, participa en dues olimpíades per a discapacitats: Toronto'76 i Arnhem'80, i aconseguint un total de 3 medalles.

(Jocs Paralímpics - Toronto'76)

Fotos (Arxiu J.A.S.)

Un altre atleta olímpic el trobem amb la figura d'en Tomàs Barris. Barceloní, i actual vicepresident de la JAS, fou olímpic als Jocs de Roma'60, a l'igual que el seu inseparable amic Pep (Molins). L'atleta que va obrir les portes d'Europa al ser el primer que va sortir a competir assíduament a les grans reunions europees, cosa tan habitual en els nostres dies, però llavors era tota una aventura.

Lesionat fou seleccionat per competir a Roma com a premi a la seva brillant trajectòria. I miracles no n'hi ha : només fou 11è en la seva eliminatòria dels 1.500 (3'57"3). Dos anys més tard (15 juliol 1962) i en motiu de l'encontre internacional Espanya - Itàlia "B" disputat a Sabadell, corre els 1.500 amb un temps de 3'48"0,

marca de gran valor, doncs suposava la 20ena millor marca en 1.500 de la seva dilatada trajectòria atlètica i, al mateix temps, la millor marca realitzada per Tomàs en territori nacional (les altres 19 millors fetes totes a l'estranger). Recordem que la seva millor marca (3'41"7 - Turku (FIN) - 29/8/1958) i que encapçala el seu rànquing personal, en el seu moment fou la 19ena millor marca mundial de tots els temps (d'haver-la realitzat 2 anys i 3 mesos abans, hagués estat recordista mundial: mai un

atleta espanyol havia estat tan a prop d'un rècord del món). Un altre moment de gloria per en Tomàs fou la presentació del llibre biogràfic fet per la AEEA (Asociación Española de Estadísticos de Atletismo). Publicat i presentat el gener de 2010, també fou un dels últims actes públics d'en Joan Antoni Samaranch, ex president del Comitè Olímpic Internacional.

Ricard Rof

Montse Pujol – Josep Molins – Carme Valero – Ricard Rof
(Campionat d’Espanya absolut P.C. 2011 –Sabadell)

CAMPIONAT D'ESPANYA DE CLUBS CADET A L'AIRE LLIURE

Poc abans d'acabar la temporada 2010/11 la Joventut Atlètica Sabadell va disputar un últim encontre estatal, parlem del Campionat d'Espanya de Clubs a l'aire lliure categoria cadet.

Sí, aquests *nanos* un altre cop, no van tindre prou amb quedar quarts a Saragossa, sinó que es van tornar a classificar per anar a València per competir en la final de clubs després d'haver passat la fase de grups sense problemes.

En aquesta ocasió els nois queden cinquens a un punt del quart, i només a 5 del tercer!

Els membres d'aquest joveníssim i prometedor equip van ser:

Llançaments:

Javelina: Guillem Requeno, primer, amb un millor llançament de 46,62 metres, amb vent en contra, va imposar la seva autoritat sobre la pista on es va veure la seva qualitat atlètica.

G. Requeno (Foto JJ.Vico)

Pes: Daniel Cespedes, sisè, amb una marca de 10,96 metres, va tornar a competir després d'una dura temporada *llastrada* per les lesions, va tornar per la porta gran.

Martell: El plusmarquista nacional Miguel Alberto Blanco, primer, va demostrar perquè té el rècord, amb un llançament de 53,05 metres va esvaïr tots els fantasmes que tenia després de fer tres nuls al campionat d'Espanya.

M. Angel Blanco (Foto JJ.Vico)

Disc: Miguel Angel Bueno, va arribar a llançar amb una millor marca de 36,40 metres que li va portar a assolir una gran sisena posició.

Salts:

Llargada: Leandro Barrera, vuitè, vola sobre el cel de València assolint una magnífica marca de 5,21 metres, sent de primer any.

Triple: Khalid Benrhimou, sisè, va fer un millor salt de 11,4 i així confirmant perquè la seva crida per l'equip cadet aportant uns magnífics punts

Alçada: Nil Escoda, sense bones sensacions, no va poder saltar l'1,60 m, vuitè amb 1,50m

Perxa: Roger Gomà fent marca personal al realitzar un salt de 3,60 metres, es va quedar a molt poc de saltar el 3,70 m, va aconseguir una valuosíssima segona posició en aquest concurs.

Curses:

5.000 m.m.: Andrés Campoy, vuitè, va lluitar i apretar les dents per aconseguir els màxims punts per l'equip i així va obtenir la marca de 35'26".

3.000 m: Jordi Torrents, una lluita continua fins a l'últim metre, on va demostrar que el que quedava de temporada anava a ser una temporada d'èxits, va quedar quart amb una marca de 9'55"

1500 m obstacles: Bilal Berrouhou, es va quedar amb la mel als llavis, fins els últims metres va lluitar per la primera posició, finalment va quedar tercer amb una marca de 4'35", a un segon del primer.

1000 m.ll.: Alexis Rodríguez, amb una marca de 2'47" es classifica segon després d'una esplèndida cursa, on va controlar de cap a peus.

A.Rodríguez (foto JJ.Vico)

600 m.ll.: Gerard Badia, on la carrera tàctica li va fallar però es va saber sobreposar i obtenir una magnífica segona posició amb una marca de 1'33"

300 m.ll.: Marc Moreno, vuitè, fora de la seva especialitat, va haver d'assolir la responsabilitat del 300m llisos on va realitzar una magnífica cursa, amb una gran marca personal 41"3

100m: Aitor Rodríguez, va complir amb els pronòstics, inclús millor del que s'esperava, va fer una marca de 11"8 (manual) quedant 4r al hectòmetre.

300m.t.: Ferran Montraveta, esplèndida cursa on va quedar quart darrer del plusmarquista espanyol de la prova i del segon classificat al campionat d'Espanya, va volar sobre el tartà amb una marca de 42"5

100 m.t.: Un altre Bilal, Bilal Bouchrete, vuitè, amb una marca de 18"9 en tot moment va tindre opcions per obtenir el premi d'aconseguir més punts.

Crònica d'Aitor Rodríguez

**RECORDS CATEGORIA ABSOLUTA, INDOOR PISTA COBERTA DE CATALUNYA
(SABADELL) a 31 de març 2012**

“ ALL - TIME “

H O M E S

60 m.	6.66	Ángel D. Rodriguez	FCB	25.02.2012
200 m.	21.41	Oscar Husillos	PUEPA	06.03.2011
400 m.	46.49	Mark Ujakpor	CAS	10.02.2012
800 m.	1.49.90	Francisco Roldan	FCB	19.02.2012
1500 m.	3.41.16	David Bustos	CAL	29.01.2012
3000 m.	7.59.16	Victor Garcia	PCAS	25.02.2012
60 m. t.	7.76	Jackson Quiñonez	FCB	26.02.2012
Alçada	2.20	Simón Siverio	TEI	30.01.2011
Perxa	5,45	Dídac Salas	FCB	25.02.2012
Llargada	7,94	Eusebio Cáceres	COL	25.02.2012
Triple	17,02	Alexis Copello	CUBA	26.02.2012
Pes	19,74	Carlos Véliz	CUBA	25.02.2012
Heptatló	5520 p.	Jonay Jordán	TEI	25-26.02.2012
4x200m.	1.29.63	A.A. Catalunya	AAC	15.01.2012
4-3-2-1 v.	4.26.06	F.C.Barcelona	FCB	22.01.2011

(F.Roldan-M.Orozco-P.Fradera-AD.Rodriguez)

**RECORDS CATEGORIA ABSOLUTA, INDOOR PISTA COBERTA DE CATALUNYA
(SABADELL) a 31 de març 2012**

“ ALL - TIME “

D O N E S

60 m.	7.51	Ana Torrijos	VTM	26.02.2012
200 m.	23.91	Plácida A.Martinez	FCB	26.02.2012
400 m.	53.50	Auri Lorena Bokesa	VTM	26.02.2012
800 m.	2.08.24	Elian Pérez	VTM	26.02.2012
1500 m.	4.23.41	Isabel Macias	VTM	26.02.2012
3000 m.	9.15.22	Paula González	PIE	25.02.2012
60 m. t.	8.54	Estefania Fortes	AAC	13.02.2011
Alçada	1,88	Ruth Beitia	ASS	25.02.2012
Perxa	4,35	Naroa Agirre	ASS	25.02.2012
Llargada	6.54	Concha Montaner	ELI	26.02.2012
Triple	14.14	Mabel Gay	CUBA	25.02.2012
Pes	17.63	Úrsula Ruiz	VTM	26.02.2012
Pentatló	3862 p.	Laura Ginés	SCO	25.02.2012
4x200 m.	1.41.35	F.C. Barcelona	FCB	09.01.2011
4-3-2-1 v.	5.28.02	Sprint Atletismo León	LEO	15.02.2011

Josep Mª Antentas

FA 20 ANYS : SERGEY BUBKA A SABADELL

Diuenge 29 de març de 1992, Sergey Bubka, un dels millors atletes del món de tota la història (i sens dubte, el millor perxista), competeix a la nostra ciutat. No fou ni en el transcurs d'una competició oficial ni en les Pistes Municipals de Sant Oleguer, l'actuació va tenir lloc al llavors emergent Eix Macià de Sabadell (només "El Corte Inglés" com a únic edifici construït i recentment inaugurat), i en motiu de la "Perxa Urbana Internacional".

Nascut el 4 de desembre de 1962 a Vorochilovgrad (Donetz, Ucraïna), Sergey Bubka domina l'especialitat de la perxa des que va sorprendre al món al guanyar el Campionat del Món a Hèlsinki en 1983 quan encara no havia complert els 20 anys. Llavors, al mundial d'Hèlsinki'83 va encadenar 2 títols més de campió del món consecutius: Roma'87 i Tòquio'91. i, entremig, el títol de campió olímpic a Seül'88 (el boicot soviètic li va impedir debutar a Los Angeles'84 ...). També és campió d'Europa a Stuttgart'86 i campió del món de pista coberta a Indianàpolis'87 i Sevilla'91. Ha estat el primer atleta de la història capaç de superar el llistó a 6 metres d'alçada a l'aire lliure (13-7-1985, Paris), i en pista coberta (11-2-1989, Osaka). Fins el moment, ha batut en 30 ocasions el rècord del món, tant en pista coberta (6,13) com a l'aire lliure (6,11). Impressionant palmarès per un atleta que als 11 anys ja saltava 2,70 metres, els 3,50 m als 12 anys, 4,40 als 14, 5,10 als 16, 5,55 als 18 i 5,72 metres als 19. I finalment, els 6 metres als 21 anys. Amb aquest "currículum" Bubka va aterrar a Sabadell ...

L'espectacle fou presenciat "in situ" per unes 3.000 persones (segons crònica de la premsa local), i va comptar amb la presència de 7 especialistes del món de la perxa: l'ucraïnà Sergey Bubka (de fet, la gran atracció del festival), el seu germà Vasily (acreditat amb una millor marca de 5,86 m), el Kazakhstan Igor Patapovich (i que juntament amb els germans Bubka, concentrat uns dies al CAR de Sant Cugat com a preparació del Jocs Olímpics), Javier Garcia Chico (actual recordista i campió nacional), Albert Ruiz (ex - recordista nacional i finalista olímpic a Los Angeles'84 : 9è), Dani Martí (jove promesa de la perxa espanyola, de fet assoleix un lloc a la final del Campionat del Món a Stuttgart'93 al superar la qualificació de 5,65 m però amb la mala fortuna de patir una lesió als testicles al superar aquest salt, fet que li impedeix actuar en la final) i David Gracia (actual campió català, i juntament amb els altres 3 atletes catalans, entrenant sota les ordres de Hans Ruf).

L'espectacle, organitzat per l'Ajuntament de Sabadell i l'empresa PDI, va comptar amb la presència de varis atletes de la JAS com auxiliars col·laborant amb l'esdeveniment. TV3 mitjançant el seu Canal 33 va oferir en directe les imatges de la competició. El muntatge per poder disputar el concurs en condicions idònies incloïa un carreró de tartà de 70 metres de llargada.

Entre els espectadors, varis afeccionats a l'atletisme però, també, gent despistada que passejava per allà com qualsevol diumenge a la tarda. Aquestos, sense adonar-se'n, van trobar-se amb un gran espectacle atlètic (gratuït) i s'hi van quedar. Al mateix temps, al no ser entesos en la matèria ni amants de l'esport, també es van atrevir a xiular els salts nuls dels participants (principalment, els que feia en Bubka) demostrant una nul·la mentalitat esportiva i una ignorància total. El vent lateral perjudicava els salts dels atletes, però, incomprendiblement, aquest "públic" no entenia les dificultats per afrontar aquesta arriscada disciplina atlètica, i més, quan fa vent. La prova es va iniciar a 5,20 metres ...

Entre les dues primeres alçades de llistó va concloure l'actuació dels atletes catalans, i per tant, cal valorar la seva actuació com a molt discreta: el millor d'ells, Garcia Chico, només va saltar 5,30 metres, res a veure amb la seva fenomenal e històrica actuació mig any després als Jocs de Barcelona (bronze amb un salt de 5,75 m). Tampoc va estar encertat "Lobito" Ruiz (actual cap de premsa de la FCA), 3 nuls en l'alçada inicial (5,20) però brillant finalista olímpic mig any més tard a Barcelona'92 al ser 10è en la final.

En la següent alçada (5,40) es a on decideix començar la seva actuació el tsar de la perxa, Sergey Bubka, però la seva actuació fou del tot decebedora: 3 nuls (tot in presagi de la seva actuació a l'Olimpíada de Barcelona, a on, i contra tot pronòstic, efectua 3 nuls a l'alçada inicial) . Condicionat pels xiulets de certa part del públic, Hans Ruf va haver d'informar per megafonia que degut al caràcter no oficial de la competició, en Sergey continuaria saltant. Al següent salt, Bubka supera l'alçada amb extraordinària facilitat.

Amb el llistó a 5,60 metres, Bubka va fer el millor salt de la tarda: la facilitat amb la que va superar el llistó va fer pensar a més d'un que si hagués estat a 5,85 o 5,90, també l'hagués superat. A la següent alçada (5,70) només queden en competició Bubka i Patapovich, però tots 2 fallen els 3 salts ... però Sergey,

un cop més i al 4rt intent, supera l'alçada i seu orgull. La insistència del públic obliga a Bubka a seguir saltant i es col·loca el llistó a 5,82 metres. Fa un únic intent (nul) i decideix deixar la competició.

Un cop va concloure l'espectacle, l'ucrainià va agrair la presència dels afeccionats, els més petits del quals, no van deixar de perseguir-lo fins que va abandonar l'Eix Macià (els més afortunats amb la seva signatura a la postal de propaganda del festival). El respectiu lliurament de trofeus fou encapçalat per Josep Manel Piedrafita, regidor d'Esports de l'Ajuntament de Sabadell.

Foto (Pere Farran): Sergey Bubka entremig del grup de voluntaris i auxiliars de l'esdeveniment. Entre ells, es reconeixen els llavors atletes de la JAS, Marta Cusidó i Santi Moret, i els llavors membres de la Junta, Joan Fernández i Ricard Rof.

Ricard Rof

LA J.A.S AL RÀNQUING ESPANYOL DE CLUBS 2011

- ✓ ABSOLUT MASCULI : 19º
- ✓ ABSOLUT FEMENI : 36º
- ✓ PROMESA MASCULI : 10º
- ✓ PROMESA FEMENI : 49º
- ✓ JUNIOR MASCULI : 19º
- ✓ JUNIOR FEMENI : 69º
- ✓ JUVENIL MASCULI : 23º
- ✓ JUVENIL FEMENI : 74º
- ✓ CADET MASCULI : 2º
- ✓ CADET FEMENI : 51º
- ✓ VETERÀ MASCULI : 11º
- ✓ VETERÀ FEMENI : 7º

Conjunt totes les categories. 20è de 460 equips classificats

Les categories absolut i cadet masculí, i la conjunta, és la millor dels darrers 20 anys.

Equip masculí que va aconseguir l'ascens a Divisió d'Honor (Alcorcón 2-06-2012)

Coordinador

Aitor Rodríguez

Consell de redacció

Aitor Rodríguez – Ricard Rof

Fotos cedides per:

Arxiu J.A.S. – F. Carrión – R. Rof – JJ. Vico – Diari Sabadell

El butlletí està obert a la vostra col.laboració. Envieu-nos els vostres textos o fotografies per ser publicades.

Amb la col.laboració de:

Ajuntament
de Sabadell

